

A – 5^e zondag – 8 februari 2026

Jes 58,7-10; Ps 112(111); 1 Kor 2,1-5; Mt 5,13-16

Geen compliment

U herinnert zich nog wel, een paar weken geleden, toen het zo hard sneeuwde. De kinderen waren er blij mee. Wij wat minder. Toen is er op de doorgaande wegen zout gestrooid, en zo konden we weer met de auto of de fiets overal naar toe, en kon toch, ondanks de sneeuw, het gewone leven doorgaan. Dat dankten we dus aan het zout. Zout is werkzaam, zout doet iets, het doet de sneeuw in water veranderen.

Voor ons is zout vooral iets dat wij bij het eten gebruiken, om bepaalde gerechten een wat pittiger smaak te geven. En een beetje zout is al voldoende. Het geeft aan wat wij eten een heel andere smaak. En, zoals ik u al zei, ik heb een keer per ongeluk zoutloos brood gegeten, ik kan u zeggen, dit is niet voor herhaling vatbaar. Een beetje zout is al voldoende om smaak te geven. Het doet me denken aan dat mosterdzaadje waar Jezus wel eens over spreekt. Het is piepklein, maar er zit zo veel groeikracht in dat het een forse boom zal worden.

Dat is dus wat Jezus vandaag bedoelt als hij zegt: “jullie zijn het zout van de aarde”. Zout dóét iets, zout is werkzaam, zout kan iets veranderen. En dat gebeurt niet van buiten, maar van binnen. Het zout zit van binnen, en zo zijn wij werkzaam, van binnen uit, in onze samenleving, in onze kennissenkring, in onze stad, in onze kerk. En van binnen uit kunnen wij de gang van zaken beïnvloeden, dingen veranderen, zoals het zout de sneeuw in water verandert. Dat is wat wij moeten zijn, zoals een collega het zei: “smaakmakers” moeten wij zijn in onze samenleving, mensen die de smaak er in houden. Dat is onze werkzaamheid als christengelovigen in onze samenleving.

Voor onze werkzaamheid als christengelovigen in onze samenleving gebruikt Jezus vandaag ook nog een ander beeld. Jullie zijn het licht van de wereld. En dat hoeft niet overweldigend te zijn, want te veel licht verblindt. En te veel zout verhoogt alleen maar de bloeddruk. Als het pikkedonker is, is zelfs het kleinste pitje, een klein lichtje al voldoende. En dat licht, dat is het licht van de kaars die wij bij onze doop hebben gekregen, het licht van het geloof, aangestoken aan de Paaskaars. Een klein lichtje, maar het is wel werkzaam. Het leidt je door het donker naar het volle licht.

En hoe wij dat licht kunnen laten stralen, lezen we bij de profeet Jesaja, die we zojuist hoorden in de eerste lezing: “deel uw brood met de hongerigen”, “kleedt de naakten” ... “dan zal uw licht stralen in de duisternis”. Dat “licht dat straalt voor het oog van de mensen” is het licht van de goede werken. En heel concreet kunnen wij dat doen, straks, na de Carnaval, wanneer onze solidariteit wordt gevraagd voor de projecten van de Vastenactie.

Als Jezus ons zegt: “Jullie zijn het licht van de wereld”, “jullie zijn het zout van de aarde”, dan is dat niet bedoeld als een compliment, maar als een opdracht. Als gelovigen moeten wij lichten zijn voor de andere mensen, moeten wij mensen zijn die door hun levenswijze licht brengen in een donkere wereld.

Zout en licht zijn mooie beelden die laten zien wat wij moeten doen, hoe wij werkzaam kunnen zijn. Zout dat alle kou doet smelten, en licht dat ons de weg wijst, zodat we niet verdwalen in een samenleving, die wel eens erg donker kan zijn. Door mensen een licht voor te houden laten we zien waar ze in moeten geloven.